

MALDITO

Heartlands

Maldito Records

BBBBBB

Spennende å høre dette utradisjonelle og rock-infliserte bluesbandet som vant Union Bluescup i 2018. De har brukt tiden godt, avslått tilbud om å ha låtskrivings-timer med Paul McCartney og i stedet gravd seg inn i kjelleren der band som The Black Keys, Jon Spencer Blues Explosion og Motorpsycho sitter fra før. Der bluesen er en anerkjent kilde til å finne nye veier innen utemmet rock.

Bandet fra Trondheim har også ganske mye av den melodiose følelsen som du spesielt husker Bigbang for i starten på deres tidligste album. Jeg liker godt deres kompromissløse miks av det myke og det harde/edgy. De melodiose myke singer/songwriter-linjene som kan spores tilbake til The Byrds og fremover til Bigbang, de skarpskodde gitarene

som river i lydbildet med en ticht rytmeseksjon med like deler møkkete blues og edgy rock'n roll i likhet med Jon Spencer Blues Explosion og The Black Keys, og de uforutsigbare stoner-avstikkerne inn i landet der Motorpsycho har vært et forbilde for mange band i Norge og internasjonalt. Nerven sitter fra første låt «To the ground» der Bigbang møter en tidlig utgave av The Black Keys, og der de spenner opp piggråden i gitar-soundet slik Jon Spencer Blues Explosion pleide å gjøre. At de hiver på litt mer rutine i en Tom Waits-følelse på neste låt, «River blue», kan heller aldri bli feil. Og at Motorpsycho inviteres inn i teltet med potent stoner-rock på «Frontline» der alt av progressiv blues, garasjerock og pønkenergi kastes

sammen. Vel, dette sitter for en som liker både blues og rock og at musikken sparker deg på leggen!

At de har mykere sider som når de på «Dig the rhythm of your heartbeat» henter frem den amerikanske westcoast-ingrediensen som også Bigbang tidvis har brukt på sine mer melankolske og fine rockelåter, og blander det med litt blues-folk-jazz-følelse a la Robben Ford, er en fordel for albumets dynamikk.

Dette albumet, debuten til Maldito, er aldri kjedelig. Det spikrer deg fast til pallene med en nerve og en søken etter sitt eget og noe «nytt» som er beundringsverdig. Å unngå å følge med på dette bandet kan kun beskrives som et utslag av feighet!

Johnny Andreassen

